
niedziela, 17.12.2023

3. Niedziela Adwentu - czyli słów kilka.....

Bardzo lubię ten fragment ewangelii Św. Jana.

Zacznijmy od zadania pytania. Co różni kapłanów i lewitów od Jana Chrzciciela?

Ci pierwsi przychodzą z Jerozolimy nad Jordan, by przeegzaminować proroka w wielbłądziej skórce. Ich świat jest poukładany i oswojony. Oni wszystko wiedzą. Dlatego z wyższością sprawdzają, co warte jest świadectwo Jana. Nie pytają, by się dowiedzieć. Pytają, by sprawdzić. Czekają na Mesjasza, który – jak się spodziewają – przywróci królestwo Izraela. Na podstawie prawa i proroków precyzyjnie określili, jak będzie wyglądało Jego nadejście. Bóg nie jest w stanie ich zaskoczyć, ponieważ to oni są bogami – kreatorami swojego świata. Wiedzą, że przyście Mesjasza miał przygotować prorok Eliasz. Testują więc, czy Jan jest Mesjaszem, Eliaszem czy prorokiem. Gdy Chrzciciel nie pasuje do schematu, dziwią się, jak śmie wprowadzać zamieszanie.

Jan nie wie. Jan czeka. Jan się spodziewa. Zapowiada Mesjasza, którego nie widział. Jest głosem Tego, który go powołał, ale którego jeszcze nie spotkał. Znalazł się w centrum historii, której nie zaplanował, nad którą nie panuje. Wie, że zapowiada Tego, który jest Bogiem i który wyznaczy czas oraz sposób swojego nadejścia. Wie, że ma Mu przygotować drogę. Doskonale wyczuwa, że ten Ktoś będzie inny niż mesjasz skrojony przez faryzeuszy na ich miarę. Dlatego powie do nich: „Wy Go nie znacie”. Jan zna swoje miejsce: „Nie jestem godzien, by odwiązać Mu rzemyk u sandała”. Wyznaje, a nie zaprzecza: „Ja nie jestem Mesjaszem”. Ani Eliaszem. Ani prorokiem. To ON jest Bogiem. Ja jestem głosem. Jestem po to, by zaświadczyć o JEGO światłości.

Nawrócenie adwentowe to czas, by porzucić pozę kapłanów i lewitów i stawać się jak Chrzciciel. Przestać pokładać ufność w swojej wiedzy teologicznej, dotychczasowych doświadczeniach religijnych czy własnych przekonaniach. Przestać łudzić się świętością typu „zrób to sam”. Porzucić odpowiedzialność za zbawienie tego świata. Odetchnąć z ulgą, bo: „Nie jest bogiem!”, a blisko jest Ten, który nadchodzi. Uśmiechnąć się, słysząc od apostoła: „sam zaś Bóg pokoju niech uświęca was całych. (...) Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona”.